

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 4

DUBEN

VÍRA A VIRY

V tuto chvíli nás zásadně ovlivňuje epidemie koronaviru. Možná bychom se na stránkách farního časopisu mohli tvářit, že žádná epidemie není, a nad stránkami novin se pro změnu tvářit, že žádný Bůh není. Jenomže pak by naše víra byla přetvářkou. Myslím, že pokud chceme brát víru vážně, musíme jít na dřev a pokusit se zjistit, jaký je mezi koronavirem a Bohem vztah. Nabízím vám k tomu pár myšlenek.

Především vášnivě odmítám tvrzení, že koronavirus je Boží trest za naše hříchy. To považuji za facku do Kristovy tváře. Copak za nás Ježíš nezemřel? Vlastní krví podepsal svědectví o nekonečné Boží lásce k nám! A milující táta proti zlobivým dětem biologické zbraně nepoužívá.

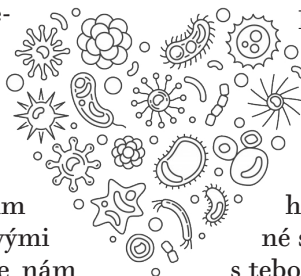
Stejně vášnivě odmítám útěchu, že pokud jsme pravými Božími učedníky, epidemie nám

neublíží. Hnuší se mi představa Boha, který by z potápějící se lodi odvážel „svoje lidi“ a ty ostatní nechával bez povšimnutí utonout. U milujícího táty nemají hodnější děti protekci.

Bůh tedy zjevně nesesílá koronavirus na lidstvo, ani nevybírám, koho má napadnout a komu se vyhnout. Je nicméně zřejmé, že i viry jsou součástí řádu stvoření, tak jako k životu patří nemoc, ba i smrt. Nedokážu dohlédnout, proč Bůh svět takto uspořádal – snad proto, abychom si vážili každého okamžiku, který máme k dispozici, i každého člověka,

s kterým se setkáváme. Každopádně víme, že Ježíš trpěl a přemohl smrt, a protože jméno Boha je JSEM, trpí spolu s námi i dnes a současně nás osvobozuje od strachu. To je myslím to hlavní, co nám Bůh v současné situaci říká: „Neboj se, jsem s tebou!“

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Milí přátelé,

i naše farní charita žije ve změněných podmínkách, částečně izolačních. Tím méně bychom se však chtěli jakkoli izolovat od vzájemnosti. A tak jsme moc rádi za spojení, která nám současná technika umožňuje, a moc nás těší vzájemné kontakty telefonické, internetové i jiné. Jsme tady pro potřeby sdílení, vzájemné podpory, komunikace, nákupů, finanční. Tak prosíme, dejte nám, obzvláště v této době, vědět o těch potřebách.

Máme velkou radost z toho, že se nám pro jednu naši klientku podařilo zajistit sociální byt, měla by se nastěhovat na konci dubna. Sice vzhledem k současné době uvidíme kdy, ale potřebovala by vybavení: kuchyňskou linku, sporák, nějakou šatní skříň, jídelní stůl a židle, zrcadlo a skříňky/poličky do koupelny, kýmbl s mopem, vybavení do kuchyně (hrnce, nože, prkénko, varnou konvici). Tak kdybyste někdo něco z toho mohl poskytnout, dejte nám prosím vědět.

Za fachu *Hanka*
hanka.kucerech@gmail.com
vrsovice@praha.charita.cz
 721 444 323
 č. účtu: 3400038319/0800

Zpráva o činnosti poradní skupiny pro pastorači

Po loňském farním shromáždění svolaném k projednání situace okolo financování farnosti (zejména práce pastoračního asistenta), vznikly na podzim 2019 dvě skupiny – pastorační a ekonomická.

Do pastorační skupiny byli nejmenovaní členové, tak aby pokud možno zohledňovala více pohledů lidí, co se ve farnosti scházejí.

Smyslem ustavení skupiny bylo podívat se na současné aktivity z dlouhodobější a komplexnější perspektivy a navrhnout konstruktivní pohled na rozsah a zaměření současných aktivit ve farnosti, na to, jak jsou zohledněny různé skupiny a různé potřeby, které se ve farnosti setkávají.

Skupina se setkala poprvé v listopadu 2019. V prvním kroku se zamýšlela nad hodnotami farnosti a potřebami těch, kdo do ní docházejí.

V další fázi došlo k mapování aktivit – současných, minulých i potenciálně připravovaných – a vztahem těchto aktivit k vysloveným potřebám a cílovým skupinám.

V současné době užší jádro skupiny sestavuje strukturu, ze které by později měl vzniknout s pomocí všech členů skupiny společný závěr. *Vojtěch Tůr*

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatá Waltraud, abatyše

svátek 9. 4.

V Belgii ve Valonsku leží město Mons s klášteřem zasvěceným jeho zakladateli sv. Waltrudě. Kdo byla tato žena, pro nás neznámá stejně jako její jméno?

Když se v 7. století v rodině hraběte Valberta narodila jeho ženě Bertině holčička, kterou pojmenovali Waltraud, nikoho nenapadlo, že přijde na svět další budoucí světice. Ostatně to nikdo nepředpokládal ani u její sestry Aldetrudy, ale stalo se. Oběma dcerám bylo poskytnuto nejlepší možné vzdělání, a zatímco Aldetruda se rozhodla pro zasvěcený život (dokonce proto uprchla z otcovského domu), stala se abatyší ve Francii, kde také zemřela, Waltruda se provdala za hennegavského hraběte Vincence Madelgaria. Manželství to bylo zřejmě spokojené, narodily se z něj tři děti – chlapec Landrik a dcery Aldetruda a Madelberta.

Oba manželé však toužili více sloužit Bohu, a tak zatímco jiní manželé si domlouvají, jak až děti odrostou, budou cestovat, věnovat se chatě, chalupě, sami sobě a svým koníčkům, Waltraud a Vincenc se domluvili, že jak budou děti zaopatřené, budou oba sloužit Bohu.

Co řekli, to také udělali: Vincenc vstoupil do kláštera blíže Maubeuge a Waltraud do kláštera v Mons, který,

jak víme, sama založila. Zde působila jako abatyše až do své smrti v roce 686.

A co jejich děti? Landrik se stal biskupem, zemřel kolem roku 700. Madelberta žila jako abatyše v Maubergu.

Waltraud bývá znázorněna jako abatyše, obvykle se svými dětmi. Její obrazy a sochy najdeme v Belgii či Francii.

Alena Králová

Komentář k hospodářským výsledkům za rok 2019

Výdaje farnosti činí celkem 2 128 225 Kč.

Nejvýznamnější položkou výdajů jsou náklady na opravu a udržování budov (obou kostelů a fary) ve výši 1 104 385 Kč, to představuje téměř 52 % celkových výdajů. Další významnou složkou jsou odeslané sbírky, odvod do svépomocného a pastoračního fondu AP ve výši 164 338 Kč (7 % výdajů), dále mzdové náklady ve výši 218 200 Kč (10 % výdajů), náklady na energie celkem 237 671 Kč (11 % výdajů).

Příjmy farnosti činí celkem 2 224 876 Kč.

Dary ve výši 594 091 Kč představují 27 % všech příjmů, z toho 533 441 Kč jsou dary na provoz farnosti a z toho

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ V ROCE 2019

Příjmy (výnosy):		2 224 876 Kč
Nájmy		46 400 Kč
Kostelní sbírky		385 701 Kč
Účelové sbírky AP		1 087 223 Kč
z toho	Halěř sv. Petra	10 157 Kč
	na arcidiecézní charitu	10 176 Kč
	na Svatou zemi	7 119 Kč
	Svatojánská sb. na arcidiecézi	8 438 Kč
	Svatopetrská sb. na bohoslovce	5 090 Kč
	Svatováclavská sb. na církevní školství	11 016 Kč
	na misie	18 839 Kč
	Listopadová sb. na arcidiecézní charitu	11 104 Kč
	Mikulášská sb. na bohoslovce	13 661 Kč
ostatní sbírky	na Blízký východ	21 519 Kč
Dary		594 091 Kč
z toho	na provoz farnosti	533 441 Kč
	na dohody o provedení práce (DPP)	60 650 Kč
Převody z fondů		320 100 Kč
Příspěvek na tiskoviny		11 124 Kč
Provozní dotace		655 000 Kč
Úroky		2 733 Kč
Ostatní příjmy		79 485 Kč
Fond na opravu varhan u sv. Václava 1. 1. 2019		1 243 650 Kč
příjmy - dary a úroky		19 900 Kč
výdaje		- Kč
stav k 31. 12. 2019		1 263 550 Kč

Římskokatolické farnosti u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vršovice

Výdaje (náklady):		2 128 225 Kč
Kancelářské potřeby		8 750 Kč
Tiskoviny		12 112 Kč
Bohoslužebné potřeby		25 348 Kč
Drobný majetek		13 132 Kč
Ostatní materiál + knihy		38 213 Kč
El. energie		103 262 Kč
Plyn		134 409 Kč
Opravy a udržování		1 104 385 Kč
z toho	budovy - sv. Václav	152 485 Kč
	budovy - fara	- Kč
	střecha sv. Václav dotace	655 000 Kč
	střecha sv. Václav vl. zdroje	296 900 Kč
Akce farnosti		23 670 Kč
Ostatní služby (těl. obnova, účetní služby, vodné, ostatní)		150 582 Kč
Poštovné		2 454 Kč
Telefony, internet		23 254 Kč
Honorář - kulturní akce		2 400 Kč
Mzdové náklady (DPP)		218 200 Kč
Daň z nemovitosti		165 Kč
Bankovní poplatky		6 072 Kč
Kurzové ztráty		- Kč
Pojistné		29 356 Kč
Dary	odeslané sbírky a příspěvky do SF	164 338 Kč
z toho	poskytnuté dary AP (účelové sbírky)	108 723 Kč
	příspěvek do Svépomocného fondu AP	55 615 Kč
Odpisy hmotného investičního majetku		68 124 Kč
Fond na opravy k 1. 1. 2019		504 000 Kč
příjmy - dary		312 100 Kč
výdaje		320 100 Kč
stav k 31. 12. 2019		496 000 Kč
Fond pastorační asistent pro r. 2020		
příjmy - dary		232 000 Kč
výdaje		- Kč
stav k 31. 12. 2019		232 000 Kč
Výsledek hospodaření za rok 2019		96 651 Kč

téměř 2/3 tvoří dary prostřednictvím trvalých příkazů z bankovních účtů dárců. Tato část darů je velmi významná a zajišťuje stabilitu financování farnosti zejména v období letních měsíců. Další významnou součástí příjmů jsou kostelní sbírky ve výši 385 701 Kč, což je 17 % příjmů, a ostatní sbírky (vyhlášené AP a další) činí 130 242 Kč. Významnou

součástí příjmů tvoří provozní dotace (granty) ve výši 655 000 Kč, což je 29 % příjmů, ty byly určeny a použity na opravu další části střechy kostela svatého Václava. Farnost se kromě grantů financuje z vašich darů a příspěvků. Za to vám všem upřímně díky.

Za ekonomickou radu

Jiřina Haaszová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Trestá nás Bůh?

Je pandemie koronaviru projevem jeho hněvu? K současné situaci se vyjadřuje každý, ať už lékař či teolog, ať už odborník či laik. A ano, i podobné úvahy je možno v mediálním šumu zaslechnout, a dokonce i z úst církevních autorit občas unikne něco, co, zvláště je-li vytrženo z kontextu, může podobnému uvažování nešťastně nahrávat. Já samozřejmě nejsem osobou dosti učenou, věrohodnou a taláry ověšenou, abych si mohl dovolit podobné výroky jakkoliv zpochybňovati. Proto si dovolím jeden delší citát z textu Mons. doc. Ing. Mgr. Aleše Opatrného, Th.D., otištěného na serveru Víra.cz provozovaném Arcibiskupstvím pražským. Autor v něm uvádí několik předsevzetí, která bychom si jako křesťané měli postavit před oči. Snad nám to pomůže si na shora uvedenou otázku odpovědět skutečně po katolicku:

„Celou současnou situaci budeme sledovat pod úhlem křesťanské naděje, která není jen nějakým laciným pře-

svědčením, že všechno dopadne „dobře“, ale je jistotou, že nás nic nemůže odloučit od lásky Kristovy: ani život, ani smrt, ani nic přítomného, ani nic budoucího (...) celou záležitost epidemie i s jejími důsledky se budeme snažit využít k prohloubení naší víry a důvěry, abychom se opět o něco přiblížili k jistotě víry, kterou tak povzbudivě předkládá apoštol Pavel v Listě Římanům:

Co k tomu řekneme? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?

Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným?

Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí?

Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal,

je po Boží pravici a přimlouvá se za nás! (viz Řím 8,31-34)“

Aleš Opatrný: „Koronavirus, epidemie a ... křesťan“, Vira.cz 10. 3. 2020.

A chcete-li ještě vyšší šarži, přidávám citát z pastýřského listu biskupa Tomáše Holuba:

„Jasně odmítněme někdy tak lákavá vysvětlení o Božím hněvu či trestu, který je důvodem současné tíživé situace. Náš Bůh není Bohem trestajícím. On je Emanuel, tedy Bůh s námi, který pro nás zemřel na kříži a pomáhá nám i v těchto náročných časech.“

Martin

Milí farníci,

zažíváme něco, co by nás ještě před měsícem ani ve snu nenapadlo. Během několika málo dnů je náš každodenní život obrácen úplně naruby. Nejenom naše společnost, ale celé lidstvo je konfrontováno s epidemií, kterou nezná, a ani pořádně neví, jaká opatření jsou správná a nejúčinnější. Mnozí pocítují jenom nepohodlí vyplývající z vládních nařízení, ale nemalá část našich spoluobčanů žije ve strachu a přinejmenším v nejistotě. Mnozí jsou odkázáni na pomoc bližních.

Pro nás věřící nastala situace přináší zásadní omezení, a to nemožnost účastnit se mše svaté v kostele a přijímat eucharistii. S určitým nadhledem bychom mohli říci, že máme půst, o kterém se nám ani nezdálo. Život sám nám přináší úmysly k modlitbě, příležitost k postu, a poukazuje na ty, kterým bychom měli prokázat milosrdenství.

Můžeme se pít po příčinách toho, co nastalo, ať už přirozených nebo nad-

přirozených, na které stejně není jednoznačná odpověď. Daleko důležitější je, postavit se k tomu čelem.

V pátek po 3. postní neděli, nám evangelium v mešních čteních připomnělo, které přikázání je první ze všech. Přikázání milovat Pána Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou. A přikázání milovat bližního jako sám sebe. A taky, že je to víc než všechny dary a oběti. Takže my věřící stojíme před velkou výzvou, jak naplnit tato přikázání v této výjimečné situaci. Neboť výjimečné situace neruší přikázání lásky, ale jsou výzvou k jejich kreativnímu plnění. Jsme pozváni, abychom se posunuli kupředu ve svém duchovním i společenském životě.

Nebudu dávat konkrétní nápovědy, ale každý z nás je vyzván k tomu, aby se zamýšlel, jak může v této situaci dát konkrétní podobu tomu, že plní přikázání lásky, tj. milovat Pána Boha a milovat bližního. *P. Artur Matuszek*

O svátosti smíření

jako o léčivé a osvobozující Boží nabídce

Je to příležitost nechat se uzdravit Boží milosrdnou láskou a obnovit ve svém nitru pokoj, který je ovocem odpuštění.

Při přemýšlení a přípravě na svátost si můžeme připomenout myšlenky a texty známého benediktinského mnicha, duchovního průvodce a autora mnoha knih Anselma Grúna, z knížek Svátost smíření a Škola odpuštění, kde si přečteme:

Jaký význam má tato svátost pro nás dnes?

Církev nabízí už po celá staletí rituál, který lidem zprostředkovává zkušenost odpuštění a smíření: svátost pokání neboli svatou zpověď. V českém slově „zpověď“ je skryta ochota učinit výpověď, vypovídat o něčem, co jsem učinil, a ve výrazu „pokání“ je skryta touha konat, učinit něco ještě jednou – lépe. Něco opravit, napravit, vylepšit. Chci tu znova navázat přetržené nebo narušené spojení s Bohem a napravit svou vinu. Potřeba vyznání vin je vrozena každému člověku, protože každý prožívá, že znovu a znovu odbočuje ze správné cesty a potřebuje se tedy vždy znovu rozhodnout pro nový začátek. Bible, především Nový zákon, mluví o „obrácení“, řecky „metanoia“, tedy vlastně o změně smýšlení. Ježíšova první slova v Markově evangeliu jsou „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obratě se a věřte evangeliu!“ (Mk 1,15). Skutečné polepšení života může začít jen změnou smýšlení, novými postoji, pak se může změnit i chování člověka.

Mnozí se domnívají, že se křesťané „musí“ zpovídat. Ale ve skutečnosti je svátost smíření nabídka, kterou můžeme přijmout a setkávat se v ní i s Boží láskou a odpuštěním. Naše naděje spočívá v tom, že přijmeme své slabosti a s pokorou přijmeme i vlastní vinu, vezmeme za své selhání odpovědnost. Člověk se ve svém životě nutně proviňuje. Postavit se ke své vině čelem patří k důstojnosti člověka a je výrazem jeho svobody. Jestliže svou vinu neuznám, svádím-li ji na druhé nebo hledám výmluvy, o tuto svobodu se připravuji.

Při přípravě na svátost smíření – při zpytování svědomí se zamýšlím nad svým vztahem k Bohu, nad vztahem k sobě samému a nad vztahy ke svým bližním. Protože mnoho lidí má problém s tím, z čeho se vyznávat a jak mají sami o sobě mluvit, uvádím několik podnětů pro zpytování svědomí.

Na vztah k Bohu se lze ptát například takto: Jakou roli v mém životě má Bůh? Počítám s ním? Hledám ho? Nebo žiji jakoby mimo něj? Jak začínám svůj den, jak ho končím? Prosím ráno o Boží požehnání? Najdu si čas k modlitbě, k tichu, duchovní četbě? Snažím se využít Boha pro sebe, nebo se mu dávám k dispozici? Je Bůh opravdu cílem mého života a zdrojem, z něhož žiji?

V souvislosti se vztahem k sobě samému se mohu ptát, žiji-li skutečně svůj život já, jsem vnitřně svobodný, nebo upadám do závislosti na lidech, věcech a zvyklostech? Plánuji svůj den, nebo žiji ze dne na den? Odsuzuji se? Podceňuji se? Jaké jsou mé myšlenky, fantazie a pocity? Jak zacházím se svým tělem, se svou sexualitou? Dělán něco pro své zdraví? Podléhám depresím, libuji si v sebelítosti? Nedeptám se tím, že sám sebe stále lituji?

Když se zamýšlím nad svými vztahy k bližním, začít těmi, které jsou pro mne zvlášť těžké. Mohu se ptát na to, jak o druhých mluvím, zda si svých bližních vážím, nebo jimi pohrdám, zda je vnitřně stále posuzuji a odsuzuji, nebo se nad nimi vyvyšuji? Chovám se k svým bližním pozorně? Zajímá mne, jak se jim daří nebo se zabývám jen sám sebou?

Skladba svátosti smíření (podle A.G.):

Pozdrav

Svátost smíření začíná krátkým pozdravem. Kněz a zpovídající se znamením kříže se odevzdávají milosrdné Boží lásce, která se nám nejviditelněji zjevila na kříži. Pak se kněz může krátce pomodlit. Liturgické texty pro obřad pokání obsahují modlitbu, ve které prosíme o Boží pozhnání. „Bůh, který osvĕcuje naše srdce, ať ti daruje pravé poznání hříchů a své milosrdenství.“

Vyznání hříchů a rozhovor

Vyznání hříchů mi prospívá. Čas od času se potřebuji zastavit, zamyslet se nad svým životem a bilancovat: je to, jak žiji, podle Boží vůle?

Lítost

Pak následuje krátká modlitba, kterou kajcník vyjádří lítost. Například: „Lituji, že jsem činil zlo a zanedbával dobro. Pane, smiluj se nade mnou.“ Mnozí mají s lítostí problém. Lítost spočívá v odmítavém postoji ke spáchanému činu. Rozhodující je uznat, že jsem nejednal tak, jak to odpovídá Boží vůli, dobru druhého a mému vlastnímu přesvědčení. Nezapomínat se ale dlouze svou minulostí, přijmout sami sebe se svými chybami a slabostmi. Zdráháme se přijmout život takový, jaký nám Bůh připravil, přijmout se takoví, jaké nás Bůh učinil. Svou minulost můžeme ponechat Bohu, potom nás už nebude deprimovat. A Boha je nutné poprosit o pomoc, abychom šli svou cestou tak, aby nás přivedla k němu. Můžeme to

vyjádřit modlitbou: „Otče, odevzdávám tvému milosrdenství všechno, co se v mém životě stalo a co ve mně stále působí, a prosím tě, abys pozhnal mé další cestě.“

Rozhřešení - odpuštění

V Ježíšově jménu zproštuje kněz kajcníka viny a slibuje mu Boží odpuštění. Obřad předpokládá vzkládání rukou. Slova rozhřešení: „Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrtí a vzkříšením svého Syna smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého svatého Ducha, ať ti skrze tuto službu církve odpustí hříchů a naplní tě pokojem. Udĕluji ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Obřad rozhřešení je kajcníkovi pomocí k tomu, aby skutečně uvěřil v Boží odpuštění. Bůh nás se svou odpouštějící láskou nikdy neopustí, odpuštění se vztahuje na všechny naše viny a Bůh nás bezpodmínečně přijímá.

Propuštění

Svátost smíření končí propuštěním. „Pán ti odpustil hříchů, jdi v pokoji.“ Kněz se může s kajcníkem rozloučit pozdravením pokoje, vyjadřujícím, že teď je kajcník usmířen i se společenstvím církve. Kněz popřeje kajcníkovi Boží pozhnání a dá povzbuzení, aby se nikdy nevzdával a šel životem dál s důvěrou v Boží milosrdenství. Na této cestě se všechno nezdaří, ale důležité je vědomí, že člověk je vždy a všude obklopen léčivou a milující Boží blízkostí.

Jana Gottwaldová

Vzhledem k tomu, že je dovolena pouze individualní duchovní péče, věřící ať se obracejí přímo na faráře. Způsob slavení Velikonoc v naší farnosti bude záviset na vývoji situace a bude zveřejněn na webových stránkách v pozdějším termínu.

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,
na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 26. 4., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 15. 4. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka (Martin). Redakční rada: Artur Matuszek, Alena Králová (AK), Anna Tesařová (@). Příspěvatelé: Jana Gottwaldová, Miloslav Müller ml., Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Jiřina Haasová, Ivona Nováková, Vojtěch Tutr. Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman.